

hypothecaire kredieten wordt verhoogd. Het resultaat van deze risicoweging, die gebeurt op basis van artikel VI.14, moet met 0,05 worden verhoogd.

R.F. en M.G.

Koninklijk besluit van 21 december 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 juni 2013 waarbij bepaalde informatieverplichtingen worden opgelegd bij de commercialisering van gereglementeerde spaarrekeningen (BS 30 december 2013, inwerkingtreding art. 1 van 1 oktober 2013 tot 1 januari 2014 en art. 2 vanaf 1 januari 2014)

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankrecht – Spaarrekening – Informatieverplichting

BANQUE ET CRÉDIT

Droit bancaire – Compte d'épargne – Devoir d'information

Het koninklijk besluit vervangt de bijlage met betrekking tot de essentiële spaardersinformatie die door de kredietinstellingen aan spaarders moet worden gegeven bij de commercialisering van gereglementeerde spaarrekeningen, ingevoerd bij koninklijk besluit van 18 juni 2013. De inhoud en de vorm van het document dat de essentiële spaardersinformatie bevat, is nauw verbonden met de voorwaarden tot vrijstelling van de inkomsten uit de spaardeposito's beoogd in artikel 21, 5° van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992. Het wijzigen van deze voorwaarden bij koninklijk besluit van 21 september 2013 (BS 27 september 2013), dat deels in werking trad op 1 oktober 2013 en volledig op 1 januari 2014, maakte de vervanging van de bijlage noodzakelijk. Het koninklijk besluit voorziet twee bijlagen vanwege de dubbele inwerkingtredingsdatum: een bijlage 1 essentiële spaardersinformatie, die van toepassing was van 1 oktober 2013 tot 1 januari 2014 (art. 1); en een bijlage 2 essentiële spaardersinformatie, die kredietinstellingen moeten opstellen vanaf 1 januari 2014 ter informatie aan de spaarder (art. 2).

R.F. en M.G.

Koninklijk besluit van 21 december 2013 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 juli 2012 betreffende de dekking van de werkingskosten van de Nationale Bank van België verbonden aan het toezicht op financiële instellingen, tot uitvoering van artikel 12bis, § 4 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België (BS 30 december 2013, inwerkingtreding op dezelfde dag)

BANK- EN KREDIETWEZEN

Publiek bankrecht – Nationale Bank van België

BANQUE ET CRÉDIT

Droit bancaire public – Banque Nationale de Belgique

Dit koninklijk besluit heeft als doel meer uniformiteit te brengen in de bijdragen voor de dekking van de werkingskosten van de Nationale Bank van België van de instellingen waarop zij toezicht uitoefent.

Als gevolg van het aangepaste artikel 13 van het koninklijk besluit van 17 juli 2012 (BS 1 augustus 2012), zijn de verrekeningsinstellingen en de vereffeningsinstellingen nu een forfaitaire bijdrage van 200.000 EUR verschuldigd aan de Nationale Bank van België, tenzij zij reeds 200.000 EUR betaalden in de hoedanigheid van kredietinstelling.

Door de wijziging van artikel 14 van het koninklijk besluit van 17 juli 2012 worden de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld aan een uniforme regeling onderworpen voor hun bijdrage in de dekking van de werkingskosten van de Nationale Bank van België. De omvang van deze jaarlijkse bijdrage hangt onder andere af van de grootte van het eigen vermogen van de instelling en eventuele vrijstellingen.

R.F. en M.G.

Bericht betreffende de maximale prijs voor de basisbankdienst (BS 9 december 2013, inwerkingtreding 1 januari 2014)

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankverrichtingen – Basisbankdienst

BANQUE ET CRÉDIT

Opérations bancaires – Service bancaire de base

In uitvoering van artikel 3, § 3 van de wet van 24 maart 2003 tot instelling van een basisbankdienst (BS 15 mei 2003) werd de maximale prijs voor de basisbankdienst geïndexeerd. Vanaf 1 januari 2014 is de maximale prijs voor de basisbankdienst vastgesteld op 14,96 EUR.

R.F. en M.G.

ESMA-richtsnoeren van 4 december 2013 – Beloningsbeleid en beloningspraktijken (MiFID-richtlijn) / tenuitvoerlegging door de FSMA (FSMA_2013_19, inwerkingtreding 1 februari 2014)

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Belangenconflicten – Financiële instellingen en tussenpersonen

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Conflicts d'intérêts – Institutions et intermédiaires financiers

Op 4 december 2013 publiceerde de FSMA een document getiteld "ESMA-richtsnoeren – Beloningsbeleid en beloningspraktijken (MiFID-richtlijn): tenuitvoerlegging

door de FSMA”, waarbij de ESMA-richtsnoeren zijn gevoegd die betrekking hebben op het beloningsbeleid en de beloningspraktijken van een reeks gereglementeerde ondernemingen.

De ESMA-richtsnoeren, die op de MiFID-richtlijn zijn gestoeld, geven toelichting bij de zienswijze van de ESMA over de manier waarop de EU-wetgeving over belangenconflicten en ondernemingsgedrag op het gebied van beloning moet worden toegepast.

Het document van de FSMA verschaft toelichting bij de ESMA-richtsnoeren. In het bijzonder behandelen deze richtsnoeren:

- 1) het beheer en structurering van het beloningsbeleid en de beloningspraktijken in het kader van de MiFID-vereisten op het vlak van ondernemingsgedrag en belangenconflicten;
- 2) het beheer van risico's uit het beloningsbeleid en de beloningspraktijken;
- 3) het toezicht op en de handhaving van het beloningsbeleid en de beloningspraktijken door de bevoegde autoriteiten.

De richtsnoeren gelden vanaf 1 februari 2014 voor de bevoegde autoriteiten en de FSMA geeft aan ze te zullen opnemen in haar toezichtsinstrumentarium. Het document van de FSMA geeft een overzicht van de gereglementeerde ondernemingen die onder de toepassing vallen van het instrument.

R.F. en M.G.

Circulaire van de FSMA van 18 december 2013 over de recente ontwikkelingen op het vlak van witwaspreventie (FSMA_2013_20)

FINANCIEEL RECHT

Witwasreglementering

DROIT FINANCIER

Blanchiment de capitaux

Deze circulaire gaat nader in op:

- 1) de waarschuwing van de CFI voor het hoge risico op het witwassen van geld bij bepaalde verrichtingen in edele metalen en bij grote kapitaalbewegingen;
- 2) de verruiming van het toepassingsgebied van de wet van 11 januari 1993 wat de onderliggende misdrijven betreft, in het bijzonder op het vlak van fiscale fraude; de FSMA geeft verder de uitleg bij de geïntroduceerde notie “ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd”;
- 3) de publicatie in het *Belgisch Staatsblad* van de lijst van derde equivalente landen (KB 19 juli 2013 (BS 25 juli 2013)) voor de interne procedure van de financiële instellingen, wegens het einde van de overgangperiode waarin FATF-lidstaten konden worden geacht over een

wetgeving te beschikken die gelijkwaardig is aan de in Europa vereiste wetgeving; en

4) de publicatie in het *Belgisch Staatsblad* van de lijst van de Europese publieke autoriteiten of instellingen die geacht kunnen worden een laag risico in te houden (eveneens KB 19 juli 2013 (BS 25 juli 2013)).

R.F. en M.G.

Rechtspraak/Jurisprudence

Grondwettelijk Hof 7 augustus 2013

Zaak: 119/2013

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankrecht – Lening – Kredietopening – Wederbeleggingsvergoeding

BANQUE ET CRÉDIT

Droit bancaire – Prêt – Ouverture de crédit – Indemnité de remploi

In dit arrest sprak het Grondwettelijk Hof zich uit over een prejudiciële vraag van het hof van beroep te Brussel over de mogelijke schending van artikel 1907*bis* BW van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Artikel 1907*bis* BW stelt het maximumbedrag van de wederbeleggingsvergoeding vast op 6 maanden interest, waardoor de contractuele vrijheid van de contractanten beperkt wordt. De vraag luidde: “*Schend artikel 1907bis BW, in die zin geïnterpreteerd dat die bepaling niet van toepassing is op de kredietopeningen – en in het bijzonder niet op de overeenkomsten voor de opening van een niet-wederopneembaar krediet – artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre de leners verschillend worden behandeld terwijl zij zich in een identieke situatie bevinden?*”

Het Grondwettelijk Hof beantwoordt deze vraag ontkennend. Het wijst daarbij ten eerste op de juridische verschillen tussen een leningsovereenkomst, die een zakelijke overeenkomst is krachtens welke de lener het volledige geleende bedrag eenmalig aan de ontlenaar overdraagt, tegen een terugbetaling, met interest, op een welbepaalde datum of vervaldata en die is onderworpen aan bepaalde specifieke dwingende regels die zijn vastgesteld in Titel X van het Burgerlijk Wetboek, terwijl een overeenkomst voor een kredietopening een consensuele overeenkomst is krachtens welke de fondsen niet onmiddellijk ter beschikking worden gesteld van de gecrediteerde maar door deze kunnen worden aangewend wanneer en in de mate waarin hij zulks nodig zou achten, tegen betaling van zowel een commissie als een interest indien het om een som geld gaat. Ten tweede kijkt het Hof naar de bedoeling van de wetgever en de bijzondere economische context en stelt het vast dat, gezien de bepalingen van artikel 1907*bis* BW tot doel hebben hoofdzakelijk kredietnemers die weinig ervaring hebben met het krediet te beschermen tegen onrechtmatige wederbeleggingsvergoedingen, het verantwoord is